

“Hij gaat vrolijk naar school toe en komt vrolijk weer terug”

In een gezellig huis in Katwijk vertellen de ouders van Mark liefdevol over hun zoon. Ze zijn tevreden over school en willen dit graag kenbaar maken door middel van een interview. Mark zit op de VSO Hazenboslaan in de 2^e klas.

“Wat enorm opviel was zijn manier van spelen”

Mark is 2 jaar als de ouders van Mark zich afvragen of er iets aan de hand is met Mark. Op het consultatiebureau geven ze aan dat het wel meevalt. Met 3 ½ jaar biedt de consultatiearts zelf aan om Mark naar een vroeg diagnostisch team (Integrale Vroeghulp) te sturen. In eerste instantie twifelen de ouders. Misschien beter om te wachten tot Mark op de basisschool zit en kijken hoe het dan gaat? Op de peuterspeelzaal gaat het best wel goed met Mark. Mark is intelligent en weet bijvoorbeeld binnen de kortste keren van wie welke rugzak is. Alleen thuis loopt het moeizaam. Uiteindelijk laten ze Mark wel onderzoeken en dat gaat allemaal snel. Mark wordt onderzocht en de ouders moeten een vragenlijst invullen. Na een week komt de uitslag. Ze denken aan een autistische stoornis en Mark heeft een taalachterstand. Daar schrikken de ouders toch wel van. Met 4 ½ jaar kan Mark terecht op het MKD (Medisch Kleuter Dagverblijf) in Leiderdorp. Tot die tijd gaat Mark voor 1 dag per week naar de reguliere basisschool. Ook daar vinden ze het wel meevallen met Mark. In de periode dat Mark 3 ½ tot 5 jaar is, vliegt er thuis nogal eens wat door de lucht. Moeder snapt Mark niet en Mark snapt moeder niet. Moeder gaat mee in de wensen van Mark, maar ontnemt hem daardoor juist zijn structuur en ritme. Vader denkt dat het op school beter gaat omdat Mark daar geen stennis durft te maken.

De ouders vertellen dat de manier van spelen van Mark enorm opviel. Hij etaleerde zijn speelgoed, maar ging er niet mee spelen. Hij speelde wel eindeloos met pannen (deksel erop en deksel eraf) en met een kinderstofzuiger (met een geluidje). De zus van Mark vertelt: “Hij kreeg met Sinterklaas de stofzuiger, en de andere pakjes hoefde hij niet meer. Die heeft hij ook niet uitgepakt.”

Medisch Kleuter Dagverblijf

Met 4 ½ jaar gaat Mark naar het MKD. Daar heeft hij 2 jaar gezeten. In die periode gaat Mark met sprongen vooruit. In een maand is hij zindelijk. Zijn taalachterstand is binnen de kortste keren weggewerkt.

De ouders krijgen ouderbegeleiding en thuisbegeleiding. Er worden video-opnames gemaakt. Deze worden besproken en de ouders krijgen goede adviezen over mogelijkheden om Mark te benaderen. Ze gaan werken met een dagrooster en pictogrammen. Mark wordt rustiger.

Busje

Waar de ouders het meeste moeite mee hebben is het busje waarmee Mark naar het MKD wordt gebracht en weer gehaald. Deze komt dagelijks voor rijden en daardoor ziet iedereen dat er iets speciaals is met Mark. Mark heeft hier overigens zelf geen last van, hij speelt nooit buiten op straat. Doordat het busje een route moet rijden worden de schooldagen erg lang. En niet alle kinderen zijn zindelijk.....

Achteraf liever gelijk naar de Leo Kanner basisschool

Door de ervaringen met het busje gaat Mark als hij 6 jaar is naar een SO school waar hij lopend naar toe kan. Echter de school was vroeger een school voor zieke kinderen en eigenlijk niet zo zeer gespecialiseerd in autistische kinderen. Daardoor hebben ouders wisselende ervaringen met de school. In het eerste jaar heeft Mark een wat chaotische juf die niet de nodige structuur biedt. Dan heeft Mark 3 jaar goede docenten en vervolgens weer een jaar waarin hij 'niets' leert. In het laatste jaar krijgt Mark weer een goede docent en haalt hij het nodige in. Graag hadden de ouders Mark nog een jaar willen laten blijven om zijn niveau zo op te krikken dat Mark naar het Leo Kanner College kan (vmbo-t, havo en vwo). Daar wilde de school jammer genoeg niet in mee gaan.

“Ze zijn met één doel bezig, dat is de leerling.”

Door zijn autistische achtergrond en het advies van een goede leraar op school, wordt Mark na de basisschool verwezen naar de Leo Kannerschool in Oegstgeest. Het gaat heel goed met Mark, hij voelt zich er thuis. Hij zit nu in het tweede jaar. In het begin vond hij het best spannend. Moeder: “Hij is geen prater, maar hij gaat vrolijk naar school toe en komt vrolijk weer thuis.” Meestal gaat hij zelfstandig op de fiets naar school en bij heel slecht weer gaat hij met het openbaar vervoer. De school geeft hem veiligheid, structuur, plezier en zelfvertrouwen. Er wordt goed naar het individuele kind gekeken. Door de vrij kleine klassen gaat dat natuurlijk ook makkelijker dan in het reguliere onderwijs. Het kan wel eens botsen tussen leerlingen onderling, maar dan zitten de leraren er bovenop.

Vader: “Wij zijn heel tevreden over de school. Het contact met de docenten is goed. Er is veel bevoegenheid, van conciërge tot directeur en alles wat er tussen zit. Ze zijn met één doel bezig, dat is de leerling. Mark vindt de leraren heel aardig. Dat hoor je toch niet vaak zeggen door leerlingen!”

Basketbal

De meeste spanningen zijn er in de vakanties en in het weekend. Gelukkig zit Mark op basketbal. Daar traint hij 2 keer per week voor en in het weekend is er de wedstrijd. De ouders gaan wel altijd mee. Op de vraag wat hij het leukste vindt bij basketbal zegt de olijk ogende Mark: “Veel spelen en ik ben het sterkste in de verdediging.” De teamgenoten van Mark accepteren hem zoals hij is. Echte vriendschappen sluiten is moeilijk voor Mark.

Andere school

Vorig jaar is er nog even sprake geweest dat Mark naar het reguliere onderwijs kon gaan met een extra rugzakje. De ouders vonden dat een te groot risico. Het reguliere onderwijs mist over het algemeen de expertise om goed om te gaan met kinderen met een stoornis en je kan niet zo maar terug naar het speciaal onderwijs mocht het alsnog fout gaan.

Geen staatsexamens

De ouders van Mark vinden het heel jammer dat de Leo Kannerschool (VSO Oegstgeest) geen staatsexamens kan afnemen. Staatsexamens voor het niveau basis en kader worden landelijk helemaal niet meer afgenomen. De leerlingen kunnen wél een IVIO-diploma halen.

Mark wil later óf kok worden óf buschauffeur. De ouders uiten hun zorgen over de periode ná de Leo Kannerschool. De ROC's zijn niet voorbereid op leerlingen met een speciale achtergrond.

Mark heeft momenteel geen medicatie, geen extra rugzakje en geen extra begeleiding nodig. Vader geeft aan dat dat niet alleen te danken is aan school, maar ook aan de inspanningen en zorg van zijn vrouw.